

swojich dusche a wutroby sapschijaznych wěschczenjach Israel-
 skemu ludej pschipowjeda. Podobnje kaž junu temu pro-
 fecze so mi w tutych wošomiknjenjach dže. Bóh tón Knjes
 je naš na tutym měscze šhromadził po šmjertnym po-
 dawku, kiž naš wschitkich nanajhlubšeho sapschimuje; a kaž
 tam profeta na swoje wobliczo panu a woněmi, tak bych
 tež ja najradšeho mjelcžo k temu Knjesej so modlił — ale
 tón Knjes je pschede mnje postajił tónle kaschcz, a duchomne
 wošo widzi tež na tutym kaschczu pišane te šłowa: „Ža-
 łoscž, ach a běda“, a moje šwjate šastojnstwo mi wobara
 mjelcžecž, wjele bóle wote mnje žada, tutu žaloscž, tuto
 ach a běda pschipowjedacz. Ale š wotkel mam šłowa nabracž,
 so bych tuto běda wuprajił, hdže mam troscht namakacz ša
 tajku žaloscž? Šak czežka je ša mnje dženska pschisłusch-
 noscz mojego šastojnstwa! Šteju ždny tudy jako šlužomnik
 teho, kiž bydli w njepschistupnym šwětle, kiž na šwojim
 wyšokim njebjeskim trónje wschitkón šwět a žiwjenje kóž-
 deho cžlowjeka wodži, šwoju radu wuwjeduje a nikoho so
 njeprašča a bjes tym, so pschi wschěm šwojim cžinjenju
 w hlubošim mjelcženju so potaja, tola šamolwjenje teho,
 šchtož cžini, šwojim šlužomnikam pschewostaja. Šchtož je
 nětk tu cžinił bjes našcheje rady, haj pschecziwo našim
 horzym pscheczam, nadžijam a proštwam — wot teho dyrbu
 nětk šamolwjenje dacž. — Ale je dha tež wěrnó, so Bóh,
 wschedomózny wodžeš wscheho šwěta, pschi šwojich džiwnych
 wodzenjach w tajkim hlubošim mjelcženju wostawa? Šo
 nam žaneho šwětka njedawa wot šwojich potajnych pucžow?
 Ach ně — wón wschał je k nam rycžal, je rycžal psches
 šwojeho lubeho Šsyna; a we šłowje Šesufowym a šwjatnych
 japoschtołow šwěczi nam šwětlo do wscheje cžemnosczje
 našcheho šhudeho šemškeho žiwjenja; tu je troscht we wschej
 šrudobje, tu je móž a šylnoscz we wschěch nadběhowanjach.
 Duž dha chzemy tež my k tutemu šłowu so wobroczič a
 troscht pntacz ša naš wschěch, wošebje pať ša tych, kotrychž
 šemške šbože je do tuteho kaschcža šanknjene. — Ty pať,
 Knježe, polož na mój jasyk prawe šłowo a žohnuj jo na
 tych hlubošo šrudženych wutrobach psches twoju huadu!

Rom. 11, 33—35.

„D šajka hlubošoscž teho bohatstwa, woboje teje mu-
 „droscze a wědomnosczje Božeje! šak k njedopntanju šu